

EKIPA, DA TE SKIPA

ŠOLSKI LIST IZBIRNEGA PREDMETA ŠOLSKO NOVINARSTVO
IN NOVINARKEGA KROŽKA

MAREC 2022

FOTO:

POLONA

UVODNIK

U mesecu marcu se je u šolskih prostorih zgodila pomembna sprememba. Maske niso več obvezne stalne spremljevalke. To je u učencih zbudilo val navdušenja in prijetnih občutkov: končno gremo na stara pota. Ueselili smo se tega dne. Žal pa časopisi niso polni spodbudnih besed, ampak opisov grozot, ki jih povzroča vojna. Da, vojna, ki se dogaja u 21. stoletju. Solske novinarke smo skupaj z učiteljico proti nasilju in vedno delujemo strpno, povezovalno in ne razdiralno. K temu pozivamo tudi use vas. Bodimo strpni, prijazni in sočutni u odnosih z drugimi – s tistimi, ki jih poznamo, in s tistimi, ki jih ne. Useeno je.

U tokratni številki šolskega lista objavljamo interju, ki ga je Ana naredila s svojo teto Uido; lahko preberete tudi, kaj use so doživeli šestošolci u zimski šolski naravi. Kar nekaj lepih prispevkou učenceu nam je poslala njihova učiteljica slovenščine Maja. Preberete lahko še, kako smo se osmošolci imeli na naravoslounem dnevu, ki je potekal na daljavo, ter si pogledate fotoreportažo, ki jo je pripravila Neža; te fotografije bomo poslali tudi našim portugalskim prijateljem iz projekta Mladi poročevalci za okolje. Naš šolski list najdete na spletni strani naše šole. Za nas ga na spletu vedno objavi učiteljica Barbara, za kar se jih najlepše zahvaljujemo.

Ekipa, da te skipa

Intervju: TETA VIDA

Tokrat sem intervjuvala svojo teto Vido, ki se že veliko let ukvarja z glasbo.

1. Koliko časa se že ukvarjaš z glasbo?

»Z glasbo se ukvarjam že od leta 1994, torej od svojega enajstega leta.«

2. Kako se je začela tvoja glasbena pot?

»Ko sem hodila v osnovno šolo, smo imeli neko popoldne organiziran koncert Godbe Dobropolje. Že takrat me je zelo navdušila njihova glasba. Ko sem prišla domov, sem staršem takoj povedala, da mi je bilo zelo všeč ter da bi se tudi jaz učila neki instrument. Pogovorili smo se in odločitev, da se vpišem v glasbeno šolo, je bila sprejeta.«

3. Kateri instrument si si izbrala?

»Najprej sem se želela naučiti igrati na prečno flavto, toda učiteljica glasbene teorije je predlagala, naj se raje učim klarinet. Ker mi sprva to ni bilo všeč, sem se zato odločila za nekaj čisto drugega, in sicer za bobne. Po enem letu igranja bobnov sem se vseeno začela učiti klarinet. Po dveh letih glasbene šole pa sem pristopila h Godbi Dobropolje.«

4. Kakšni so bili tvoji začetki pri godbi?

»To je bilo zame predvsem nekaj čisto novega. Spoznala sem velik krog prijateljev. Najzanimivejše mi je bilo predvsem, da sem skupaj s svojim učiteljem iz osnovne šole igrala v godbi. H godbi pa sem pristopila z veliko tremo, saj nisem vedela, kaj me čaka, ampak vse skrbi so bile zaman. Že ta prehod iz glasbene šole v godbo mi je bila ena velika dobra izkušnja, saj so bile kar naenkrat pred mano note Avsenika, Slaka, slovenskih popevk, koračnic, filmske glasbe ... To je bil zame zelo velik izziv. Ampak zaradi dobrih mentorjev, v prvi vrsti učiteljev za klarinet in vseh klarinetistov, ki so bili zraven pri mojih začetkih igranja, je bilo vse skupaj lažje.

V godbi sodelujem tudi v upravnem odboru že kar nekaj let, kjer skupaj snujemo načrte za naše delovanje. Tako sem sedaj pri godbi že kar 26. leto in sem ponosna, da sem lahko del tako odlične ekipe.«

5. Kako potekajo vaje in koncerti pri godbi?

»Vaje imamo enkrat do dvakrat na teden po dve uri. Potekajo v godbenih prostorih Jakličevega doma na Vidmu. Pred koncerti pa vadimo tudi več intenzivnih ur skupaj. Koncerte organiziramo vsako leto v božično-novoletnem času. In ta čas je eden lepših v godbenem letu. Že priprave na koncert so zabavne, kjer pa ni malo dela. Ampak po

tem, ko sediš na koncertnem odru in se ozreš po dvorani, odigraš najbolje kar se da in dobiš aplavz ter vidiš zadovoljne obraze ljudi. Takrat veš, da je ves trud poplačan.«

6. No, sedaj, ko sva se pogovorili o tvojih glasbenih začetkih z instrumenti, pa me zanima še kaj o petju, saj vem, da zelo rada poješ.

»Ja, petje me tudi zelo veseli. Pojem že od malih nog, saj smo v družini vsi glasbeno nadarjeni. Moja pevška pot pa se je začela, ko sem začela peti v otroškem šolskem zborčku. Potem še v cerkvenem otroškem zborčku. Pozneje sem se pridružila *Vokalni skupini Mavrica* in cerkvenemu pevskemu zboru in nekaj let za tem še *Vokalnemu sekstetu Komplet*. Priložnostno pa sodelujem tudi v glasbeni maši *Pesem tisočernih zvonov* ter pojem pa tudi v zboru *Buhpamagej*, kjerujemo predvsem na porokah.«

7. Kako pa ti časovno uspe uskladiti vse zборе (vaje, koncerti, nastopi)?

»Kjer je volja, tam je pot. Trenutno sodelujem samo v dveh zborih, in sicer v Vokalni skupini Mavrica in cerkvenem mešanem zboru. Petje pa me vedno napolni s pozitivno energijo in po vsakih vajah kateregakoli zbora mi petje da zagon novim zmagam naproti.«

8. Zate imam pa še zadnje vprašanje: Ali te petje tako močno veseli kakor igranje na instrumente?

»Na to vprašanje mi ni težko odgovoriti, saj me oboje zelo veseli. Glasba mi veliko pomeni, zato upam, da bom lahko še dolgo sodelovala v meni ljubih skupinah.«

Hvala ti za tvoj čas in trud, ki si ga vložila v ta intervju.

Ana Žnidaršič, 8. a

NARAVOSLOVNI DAN

V četrtek, 17. 2. 2022, 8. a- in 8. b-razred nista imela pouka. Takrat smo imeli naravoslovni dan oziroma dan astronomije, ki je bil zelo zanimiv.

Naravoslovni dan je vseboval delo, ki ga je bilo za šest šolskih ur. Učenci smo dobili navodila, kaj moramo narediti.

Na voljo smo imeli štiri predloge: Luna, Sonce, planeti ter ozvezdje zodiaka. Vsako stvar smo morali podrobneje opisati, raziskati, pojasniti, zakaj je nekaj tako, kot je. Tako, ko smo končali, smo naslednji dan v šoli oddali učiteljici Renati Pelc končane naloge v ogled.

Ana Žnidaršič (8. a)

FOTOREPORTAŽA

Foto: Neža M. (8. a)

ŠOLA

V NARAVI

KRANJSKA

GORA

PIŠEJO: ŠESTOŠOLCI.

BREZ SKRBI

Ko se ti zdi,
da preveč je skrbi,
in ko žalost
te ne zapusti,

naredi nov korak,
pokaži, da si junak,
poskusi, kar je prav,
in vedi,
da ne bo ti žal.

Ko se ti zdi,
da ni več prave poti,
zazri se v nebo in
si reci, da bo šlo!

Svet še vedno stoji,
zato ne delaj si skrbi
in vedi, da bo vse okej,
če to narediš zdej!!

Zala Marolt, 6. a

Denar je sveta vladar,
to ve vsak ekonomist.

Denar je res pomemben.
Tisti, ki misli drugače,
si laže.

Denar je hrana za barko
in temelj za hišo.

Denar je pomemben kot življenje.
To si daj na pamet!

Filip Blatnik, 6. A

ZIMSKI DAN

Zjutraj me zlato sonce zbudi.

Sanjala sem zlate sani.

Snežinke se mi skozi okno smejijo.

Vzamem smuči,
hitro, ker se mudi.
Čakajo me že vsi,
veseli in razigrani.

S prijatelji vijugamo ves dan,
s soncem obsijani.
Ko pade mrak.
pa je utrujen vsak.

Petra Mihelič, 6. A

VSAK JE ROJAK

Če si mlad kot poletje
in imaš v srcu veliko cvetje,

moraš živeti življenje,
ne pa trpeti življenja.

Če si mlad rojak in
v srcu nosiš le tovornjak,

si življenje vzemi v tisto 5 ramo
in končaj ga kot za šalo.

Ko si star kot zemlja
in ti ni več mar za življenje,

si izmisli novo pesem,
da okrepčaš si svojo dlesen.

Življenje teče dalje,
četudi je težko stanje.

Vsak je rojak,
četudi je že zemlje star.

ALJA LENARČIČ, 6. a

MLADI IN STARI ZA POLETJE

Ko pride poletje,
vsi čakamo na razodetje.

V kratkih rokavih,
na pol porjaveli.

Lovimo si ribe
za toplo poletje.

To smo počeli,
ko smo bili mladi.

Zdaj pa z dobro knjigo
ležimo na plaži.

Zdaj, ko smo stari,
nam ni več za petje.

Raje imamo ležanje
ter ne kričanje.

ŽANA GROZNIK, 6. a

Hrana je najboljša,
jej jo vsak dan,
da ne boš čist nč zaspan.

Čokolada, bonbon,
veš, dobro je,
sladkarije sploh najboljše so.

Okrogli krofki, navadne tortice,
sladice lepe
so dobre stvarce.

Čips, kokice in smokiji,
prigrizki za učasih,
res pašejo.

Neja Buščaj, 6. a

SPRAŠEVANJE

Ko učiteljica pride pred tablo,
ji takoj pogledamo čez ramo.

Ker vemo, da nas bo vprašala,
bi vsaka lena punca rada še spala.

Tako poklicala je eno od punc,
ona pa že sanja nekaj lunc.

Ko je bilo te ure konec,
je v kuhinji počil lonec.

Gabrijel Turk, 6. b

Živel je gospod Rožo,
ki pisal se je Možo.

Imel je velikega psa,
Mroža,
ki rad je imel
dobrega moža.

Domen Ficko in Gabriel Usenik, 6. b

Medek Matko je šel
na sladko sladko stran otoka.

Tam, kjer lizike rastejo
namesto dreves,

kjer se toči limonada in
ponuja sladoled,

kjer cel dan leži v krofu
in si toči med.

Nadja Mostar in Ana Čarman, 6. b

Barvice so barvne,
res barvne.

Narisala bom barvice z barvico
in barvico bom pospravila v barvice.

Vzela barvico, jo vžilila
in pobarvala barvico.

Narisala še eno barvico
in jo pobarvala z barvico.

Barvica je res barvasto barvasta.

Neja Nose, 6. b

POVODNI MOŽ MROŽ

Na Ljubljanskem barju

en mrož živi,

vsi pravijo, da kot mrož zveni.

Ob sobotah se v suknjič obleče in prav hrabro se v mesto odvleče.

Maja Jančar, 6.b

KO SI ČLOVEK

Ko si človek,
si čuden.

Ko si čuden,
si velik.

Ko si velik,
si majhen.

Ko si majhen,
si človek.

Neža Zabukovec, 6. b

NASPROTJA

Kot črna in bela
kot krokodil in gazela
kot krt in vrt
kot potok in otok

nasprotje vsaka stvar ima,
pa čeprav se ti ne zdi,
samo malo razmisli.

Če si velik kot vrh,
če si majhen kot krt,
če si hladen kot led,
ali pa če obožuješ svet

v življenju vsak svojo pesem ima
pa če to zdi se ti nesmiselno

Kiara Žnidaršič, 6. b

JUTRO NA POLJU

Ko voli mukajo,
jaz orjem to zlato zemljico.

Na vasi poldne bije,
zares mi je lepo.

Klobuk si z glave snamem,
zmolim češčenje angelov.

Sonce lepo sije,
jaz srečen sem zelo.

Martin Cimerman, 6. b

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 28. 2., smo se odpravili na avtobus. Odšli smo v Kranjsko Goro. Nastanili smo se v hostlu Nika. Skupaj s puncami smo bivale v sobi številka 11.

Prvi dan, ko smo prišli, je bilo kosilo ob 13.30. Po kosilu smo odšli na smučanje. Smučali smo do 15.30. Nato je bil čas za počitek. Večerja je bila ob 19. uri. Po večerji smo se stuširali in se pripravili na spanje. Naslednji dnevi so potekali povsem drugače. Zajtrk smo imeli ob 8. uri. Nato smo šli na smučanje in se vrnili ob 13. uri. Čez pol ure smo imeli kosilo. Ponovno je bil čas za počitek. Po počitku sem šla na drsanje, skupaj z a razredom, b razred pa je tekel na smučeh. Bilo je zabavno, a se je po eni uri že končalo. Naslednji dan pa smo mi tekli na smučeh, b razred pa je drsal. Ta dan, že med smučanjem, smo šli na Vitranc. V četrtek smo šli na Podkoren in na progo za veleslalom za pokal Vitranc. Popoldne smo se na snegu igrali med dvema ognjema. In da ne pozabim, v sredo zvečer smo šli v slaščičarno. V petek pa smo imeli zaključno tekmo.

Bilo mi je všeč, ker sem bila na petem mestu, ampak tudi malo žalostna, ker sem želela medaljo. Vse ostalo pa je šlo po načrtih.

Petra Mihelič, 6. a

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek zjutraj, 28. februarja, smo se s sošolci odpravili v šolo v naravi v Kranjsko Goro.

Vožnja z avtobusom je trajala dobri dve uri. Ko smo prispeli, je bila ura okoli deset. Prtljago smo odpeljali vsak v svojo sobo (jaz sem bila v sobi številka 11, z mojimi sošolkami) in se raztovorili.

Čez nekaj časa smo odšli na kosilo, potem pa na smučišče. Tam so nas razdelili v skupine, bila sem v prvi, in sicer najboljši skupini. Po smučanju smo odšli pogledat še v Planico. Bilo je zelo lepo. Ko smo prišli nazaj v apartma, smo se preoblekli in odšli na večerjo, nato pa še na pohod. Ob 22. uri smo bili že vsi v posteljah. Tako je minil prvi dan. Ostali dnevi so, prav tako kot prvi, minevali hitro. Vsak dan smo smučali in imeli različne dejavnosti: npr. v torek drsanje, v sredo smo šli v slaščičarno (bilo je odlično), v četrtek pa se je dan odvijal malo drugače, najbolj zvečer, da se razumemo. Zjutraj smo tako kot vsak dan odšli na zajtrk, po zajtrku smo odšli na smučišče (bilo je zelo zabavno), nato pa v sobe, da smo se odpočili. Počitek oz. prosti čas je minil hitro, saj smo morali oditi na kosilo, po kosilu pa smo se morali pripraviti na tek na smučeh.

Bilo je zelo zabavno, in čeprav sem prvič tekla na smučeh, sem pretekla okoli 8 km. Zvečer smo v jedilnici imeli zabavo in žrebanje štartnih številok za tekmo, ki je bila naslednji dan. Izžrebala sem številko 36 (ne najboljše, če povem, da je bilo na tekmi 44 tekmovalcev).

Naslednji, torej zadnji, dan v petek smo pojedli zajtrk in odšli na smučišče. Tekma se je kmalu začela. Bila sem zelo živčna, a se je na srečo hitro končalo. Pri kosilu so nam povedali rezultate. Osvojila sem prvo mesto.

Po koncu tedna smo odšli domov polni navdušenja. Še posebej pa jaz, saj sem osvojila zlato medaljo. Ta teden bi z veseljem ponovila.

Alja Lenarčič, 6. A

POSTAL SEM SMUČAR

Že nekaj časa sem vedel, da bomo šli z razredom v Kranjsko Goro. Prvi datum odhoda so nam predstavili zaradi epidemije.

Končno smo prejšnji ponedeljek vsi veseli odšli v Kranjsko Goro. Bilo nas je za en avtobus. Vožnja je bila v redu, jaz sem prvič videl Kranjsko Goro.

Z Gašperjem sva v hostlu dobila najvišjo in najbolj prostorno sobo. Bila nama je všeč. Nikoli še nisem smučal, zato me je bilo strah, ali bom sploh zmogel. Pancerje sem preizkusil že doma in ugotovil, da je hoja v njih boleča. Tudi v Kranjski Gori sem čutil bolečine nekaj dni, potem pa se je noga navadila.

Na smučeh sem se kar dobro počutil in nisem prevečkrat padel. Moj učitelj je bil Jan. Učitelj Jan me je naučil vseh osnov. Zdaj se znam ustaviti, zariti in peljati. Nisem verjel, da bom lahko že po treh dneh smučal po pravi strmini in nič padal.

Bil je odličen občutek. Verjetno je to moje znanje in pogum zasluga prijaznega učitelja. Bilo nas je okoli sedem, ki nismo še nikoli smučali. Drugi sošolci so odšli na težje proge.

Nisem se sramoval, nasprotno bil sem ponosen, da nisem več začetnik smučanja. Šli smo tudi drsat in teč na smučeh. V hostlu smo se počutili dobro, hrana je bila odlična. Prav tako odlični so bili vsi učitelji.

Vesel sem, da sem se odločil za udeležbo v tej šoli v naravi. Ostala mi bo za vedno v spominu.

Gal A. Laharnar, 6. a

**PRISPEVKE ŠESTOSOLCEV JE
ZBRALA IN UREDILA UČITELICA
MAJA P.**